

İstanbul'un Yeni Serüveni: Uluslararası Finans Merkezi Olmak

Sinem Cantürk

Sosyal Medyada Bankacılık

Cihan Doğrayan

Yatırım Fonları ve Finansal Piyasalarla Etkileşim

Ali Tuğrul Uzun

Solvency II ve Sigorta Sektörüne Etkileri

Ali Tuğrul Uzun

Yeni Konsolidasyon Standartları "Suit"i

Şirin Soysal - Çiğdem Atılğan

Factoring Sektörünün Finansmanı: Tahvil İhracı

Orhan Akova - Onur Aytekin

**Portföy Yönetim Şirketleri Tarafından Yatırılan Teminatların Kullanım Esasları Hakkında
Seri:V, No:130 Sayılı Tebliğ'in Portföy Yönetim Şirketlerine Etkileri**

Ulaş M. Kazak

**KPMG Türkiye Risk Danışmanlığı Çatısı Altında Finansal Hizmetler Sektörü
Özelinde Birçok Farklı Teknoloji Çözümü Sunuyor**

Göktürk Tamay

Finansal Hizmetler Bölümü

İstanbul'un Yeni Serüveni:

Uluslararası Finans Merkezi Olmak

Sinem Cantürk

Akbank ve Institute of International Finance (IIF) tarafından, İstanbul'un dünyanın önde gelen finans merkezlerinden birine dönüştürülmesi kapsamında yerli ve yabancı bankacılık ve finans kuruluşlarını, Türk otoriteleriyle bir araya getirmek amacıyla 9 Mayıs 2012 tarihinde bir konferans düzenlendi. Konferans kapsamında İstanbul'un uluslararası finans merkezi olma yolunda yapılan çalışmalar, yeni gelişmeler ve fırsatlar değerlendirildi.

Geçmişe bakacak olursak, Türkiye 2009 yılında hazırladığı "İstanbul Uluslararası Finans Merkezi Strateji ve Eylem Planı" ile nihai hedeflerine resmiyet kazandırmıştı. Bu kapsamda düzenlenen konferansın nihai amacı da günümüze kadar yapılan çalışmaların hedeflerle ne kadar örtüşüğünü tartışmak ve yapılan çalışmalara ivme kazandırmaktı.

Konferansta, T.C. Başbakan Yardımcısı Ali Babacan, T.C. Maliye Bakanı Mehmet Şimşek, T.C. Merkez Bankası Başkanı Erdem Başçı ve Akbank Yönetim Kurulu Başkanı Suzan Sabancı, İstanbul'un hedeflenen kapasiteye ulaşabilmesi için gerçekleştirilen ve gerçekleştirilmesi planlanan iyileştirme çalışmalarını ilgili konularda konuşma yaptılar. Ayrıca; IIF Başkanı Charles H. Dallara, Citi Group Avrupa, Ortadoğu ve Afrika CEO'su

Alberto Verme, Yapı Kredi Bankası Genel Müdür Yardımcısı Carlo Vivaldi, Deutsche Bank CEO'su Dr. Josef Ackermann ve J.P. Morgan Genel Müdürü Michael Marrese gibi dünyanın önde gelen yabancı finans kuruluşlarının yöneticileri konferansa konuşmacı olarak katıldılar. Gerçekleştirilen konferansta yapılan konuşmalar ile Devlet Planlama Teşkilatı'nın (DPT) yayımladığı "İstanbul Uluslararası Finans Merkezi Strateji ve Eylem Planı" ve Long Finance tarafından altı ayda bir yayımlanan uluslararası kabul görmüş "Global Financial Centers Index" (GFCI) çalışması bir bütün olarak değerlendirilmeli ve gelişmeler bu doğrultuda izlenmelidir.

Long Finance, her yıl Mayıs ve Eylül aylarında uluslararası finans merkezlerini, 25.000'den fazla değerlendirme anketi ve rekabete yarar sağlayan dışsal göstergelere dayanarak değerlendirmekte olup finans merkezlerine

bir GFCI puanı vermektedir. GFCI ilk olarak Eylül 2007'de (GFCI 1) hazırlanmıştır ve o tarihten bugüne kadar 11 kez değerlendirme (GFCI 11) gerçekleştirilmiştir. İstanbul, Global Finans Merkezi olarak ilk kez Eylül 2009'da, GFCI 6 listesine 72. sıradan girmiştir. GFCI kapsamında Finansal Merkezler temel olarak ürün kalitesi/çeşitliliği (4 farklı seviye) ve diğer merkezlerle ilişkiler (3 farklı seviye) çerçevesinde 12 farklı sınıfa ayrılmıştır. İstanbul, GFCI 7 (Mart 2010) listesinde 12. sınıfta yani Gelişen Yerel Merkezler sınıfında yer almasına rağmen, GFCI 9 (Mart 2011) listesinde Çok Yönlü Yerel Merkezler olarak adlandırılan 10. sınıfa yükselmiş ve tüm merkezler arasında 70. sıraya çıkmıştır. Eylül 2011'de hazırlanan GFCI 10 listesinde ise İstanbul dokuz sıra birden yükselerek 61. sıraya ve Çok Yönlü Uluslararası Merkezler olarak adlandırılan 6. sınıfa yükselmiştir. Son olarak Mart 2012'de yayımlanan GFCI 11'de İstanbul bir sıra daha yükselerek 61. sıraya yükselmekle birlikte 6. sınıftaki yerini korumuştur. Ayrıca GFCI 11'de İstanbul, daha tüm potansiyeline ulaşamamış ve orta vadede önemi giderek artması beklenen bir Finansal Merkez tanımı yapılmıştır. Peki, GFCI hangi kriterlere göre belirlenmektedir ve hangi kriterler göz önünde bulundurularak Finansal Merkezler sıralanmaktadır? Detaylarına baktığımızda, Finansal Merkezler aşağıdaki özelliklerinin olgunluk durumlarına göre değerlendirilmektedir:

- Vergilendirme
- İş Ortamı ve Finansal Ürün Çeşitliliği
- Finansal Sektörlerde Çalışan Personelin Kalitesi
- Genel Makro-ekonomik Durum
- Fiziksel ve Teknolojik Altyapı

Yukarıda da belirttiğimiz şekilde, Devlet Planlama Teşkilatı Eylül 2009'da "İstanbul Uluslararası Finans Merkezi Strateji ve Eylem Planı" nı yayımlamış ve plan içerisinde İstanbul'un global bir Finans Merkezi olabilmesi için gerçekleştirilmesi gereken iyileştirme çalışmaları; hukuk altyapısının güçlendirilmesi, finansal ürün ve çeşitliliğin artırılması, basit ve etkin bir vergilendirme sisteminin oluşturulması, düzenleyici

ve denetleyici çerçevesinin geliştirilmesi, fiziksel ve teknolojik altyapının iyileştirilmesi, İstanbul Finans Merkezi (IFM) organizasyon yapısının kurulması, insan kaynaklarının geliştirilmesi, IFM tanıtımının yapılması ve imajının oluşturulması olarak sekiz ana öncelik altında gruplandırılmıştır. Dikkatinizi çektiyse eğer, DPT'nin hazırladığı eylem planındaki önceliklendirme metodolojisinin, GFCI değerlendirme metodolojisi ile uyum sağladığını görebilmekteyiz. Bu durum, IFM projesinin global bir bakış açısıyla planlandığının ve IFM'nin yabancı yatırımcılar için alımlı bir hale getirilmeye çalışıldığının göstergesidir. Önemli olan, sağlam temellere dayandırılan "İstanbul Uluslararası Finans Merkezi Strateji ve Eylem Planı" nın ne ölçüde takip edildiği ve uygulanabilirliği; IIF ve Akbank'ın düzenlediği konferans da bu gerekliliklerin yerli ve yabancı finans otoriteleri tarafından takip edilebilmesini sağlamıştır.

Peki, "İstanbul'u Önemli Bir Finans Merkezi'ne Dönüştürmek" konferansında otoriteler hangi konuların üzerinde durdular ve hangi konularda önceliklendirmelere daha çok dikkat edilmesi gerektiğini vurguladılar?

T.C. Başbakan Yardımcısı Ali Babacan ve Akbank Yönetim Kurulu Başkanı Suzan Sabancı; IFM Projesi'nin sadece finansal ve hukuksal iyileştirmelerle değil altyapı ve teknoloji çalışmalarıyla mümkün olabileceğinin ve İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin gerçekleştirdiği toplu taşıma, ulaşım ve altyapı iyileştirme çalışmalarının IFM Projesi'ni desteklediğinin altını çizdiler. Bu yaklaşım GFCI değerlendirme kriterlerinde de açık bir şekilde gözlenmektedir. Artık sadece finansal sektördeki iyileştirmelerin değil; Yeni Türk Ticaret Kanunu, Sağlık Reformu, Eğitim Reformu gibi çalışmaların da IFM Projesi'nin yaşama ve gelişme sürecine büyük katkısı olduğunun bilincinde olmalıyız. TC Maliye Bakanı Mehmet Şimşek; Finansal Ürünlerde vergilendirme alanlarında düzenlemelerin yapılmasıyla birlikte daha basit, öngörülebilir, makroekonomik koşullara uygun, sürdürülebilir ve istikrarlı bir vergi rejiminin ülkemizin rekabet gücünü artırarak finansal işlemlerin IFM'ye

çekilebileceğine işaret etti. Ayrıca sukuk (kira sertifikası) gibi yeni finansal ürünlerin türetilmesi ve ihrac edileceği, halka arzların ve "business angel" ların (melek yatırımcılar) önünün açılacağı vurgulandı. Vergilendirme ve finansal sektöre çeşitlilik/derinlik kazandırılmaya çalışılmasının GFCI değerlendirme kriterleriyle uyumlu eylemler olduğunu gözlemlemekteyiz.

Yapı Kredi Bankası Genel Müdür Yardımcısı Carlo Vivaldi, UniCredit'in 2001'de BDDK'nın kurulması ve Türkiye'deki siyasi istikrarın sağlanmasıyla Türkiye Bankacılık sektörüne yatırım yapmaya karar verdiğini belirterek düzenleyici kurumların ve siyasi istikrarın önemini vurguladı. Ayrıca Basel II, Solvency gibi uluslararası standartların düzenleyici otoriteler tarafından benimsenmesinin IFM'ye daha fazla çok uluslu şirkete çekeceğine işaret etti.

Deutsche Bank CEO'su Dr. Josef Ackermann, IFM'nin konumu itibarıyla jeopolitik avantajı olduğunu, bu avantajın yabancı finans kuruluşlarını IFM'ye çekeceğini fakat bu süreçte birçok reformun gerçekleştirilmesi gerektiğini vurguladı. Öte yandan kaliteli ve donanımlı çalışanlar yetiştirilmesinin önemine işaret eden Ackermann, rekabet gücü yüksek bir finansal merkez için eylem planının tereddütsüz bağlılıkla takip edilmesi gerektiğinin altını çizdi. Yabancı finans otoritelerinin konuşmalarından da, "İstanbul Uluslararası Finans Merkezi Strateji ve Eylem Planı" nda belirlenen iyileştirme önceliklerinin GFCI değerlendirme kriterleriyle uyum içinde olduğu ve şu ana kadar gerçekleştirilen iyileştirmelerin sağlam temellere oturtulmaya çalışıldığı sonucuna varabiliriz. Genel olarak yapılan ve planlanan iyileştirme çalışmaları ve GFCI listesinde IFM'nin 61. sıraya yükselmesi, Türk ve yabancı finans otoritelerine güven vermekte olup İstanbul'un orta vadede çok daha önemli bir Finans Merkezi haline dönüşeceği ortak kanaatini yaratmaktadır.

Sinem Cantürk

Bilgi Sistemleri Risk Yönetimi
Bölüm Başkanı, Direktör
T: +90 216 681 90 37
M: +90 533 294 36 08
E: scanturk@kpmg.com

Sosyal Medyada Bankacılık

Cihan Doğrayan

Görüş ve önerilerin daha hızlı alınması, şikâyetlerin çok daha kısa sürelerde yanıtlanması, kampanyaların yerelleştirilmesi, markaya olan sadakatin güçlendirilmesi gibi çok sayıda hedef, sosyal medya ile birleşince "Sosyal Bankacılık" kavramı ortaya çıkıyor.

Tüketicilerin son yıllarda sosyal medyaya uyum sağladığını göz ardı etmek çok zor. Günümüzde 7 milyarlık dünya nüfusunun yüzde 13'ü Facebook, yüzde 6'sı ise Twitter hesabına sahip. Ayda ortalama 500 milyon kişi ise Youtube sitesine giriş yapıyor. Sosyal medya, iş çevresinde, tüketici ürünlerinin liderliğinde, ortodontistlerden avukatlara kadar geniş bir yelpazede aktif olarak kullanılıyor.

Sosyal medya; kurumların çok fazla sayıda kullanıcıya ulaşip onlarla doğrudan iletişime geçmesini sağlayan önemli bir araç. Hem Türkiye'de hem dünyada kullanıcıların hayatına girip, ihtiyaç anında onların yanında olmak isteyen markalar da hizmetlerini sosyal medyaya taşıdılar.

Bankacılık sektörü için de durum farklı değil ancak bireysel bankacılığa baktığımızda bu süreci biraz gecikmeli takip ediyebiliriz. Bazı bankaların sosyal medya çevresinde geçici adımlar attıklarını, daha azının ise bu alandaki iş planlarını kalıcı olarak hayata geçirdiğini görebiliyoruz.

Bankacılık hem en fazla müşteri şikâyetlerinin alındığı hem de toplumdaki herkese bir şekilde dokunan ve onlarla temasta olan sektörlerden bir tanesi. Bu nedenle sosyal medya bankalar için oldukça önemli. Bankalar sosyal medyanın sıcaklığını müşterileriyle daha iyi iletişim kurmak için bir şans olarak görüyor ve bu alana büyük önem veriyor. Ayrıca sosyal medya, kullanıcıların biraz daha mesafeli bulduğu bankalar için son kullanıcılar ile daha samimi iletişim kurmalarını sağlayan önemli bir mecra.

Sosyal medyanın mobil teknolojilerin desteğiyle olan yükselişi ile beraber milyonlarca kişinin yer aldığı bu yeni ortamda bulunmak isteyen, ürün ve hizmetlerini tanıtmayı hedefleyen ticari kurumlar, en uygun yöntemleri bulmak için ciddi bir biçimde kaynak ve zaman harcıyor.

Facebook ve Twitter dışında, Google+, Foursquare, LinkedIn gibi farklı sosyal ağların yanı sıra mobil uygulamalar, videolar ve bloglar bankaların iletişim stratejilerinin önemli bir parçasını oluşturuyor. Müşteriler ise bu bankaların bu mecralardaki varlıklarından oldukça memnun. Bu mecralardan duyurulara

ulaşabilmek ya da seslerini duyurabilmek, fikirlerini paylaşabilmek onlar için önemli. Bunun yanında, bankalar da kullanıcıların yorumlarını hızlı ve kolay bir şekilde takip edebildiği için mutlu. Takipçi sayılarının yüksekliği, hem bankaların hem de müşterilerin bu kanallardan iletişim kurmanın değerini gördüğünü gösteriyor. Dolayısıyla sosyal medya dijital pazarlama aktivitelerinin önemli bir kısmını oluşturuyor. Bankalar tarafından bu alanlara yapılan yatırımlar çok verimli bulunuyor ve bu yatırımların önümüzdeki yıllarda artarak devam edeceği öngörülüyor.

Finans kuruluşu olan bankaların sosyal medyada faaliyetlerini genişletirken dikkat etmesi gereken konular da bulunuyor. Bu mecralarda zemin kaygan diyebiliriz, sadece finans kuruluşları değil, tüm sektörlerin sosyal medyada dikkat etmesi gereken en önemli konu olarak takipçiler ile mecra özelliklerine uygun, biraz daha samimi ama her zaman dürüst ve şeffaf iletişim kurma gerekliliği öne çıkıyor.

KPMG Global tarafından Nisan ayında yayımlanan "Sosyal Bankacı" isimli çalışmada yer verilen araştırmada dünya genelinde bireysel bankacılık alanında faaliyet gösteren bankaların sosyal medyaya bakışlarını incelediğimizde, aşağıdaki sorular üzerinde yoğunlaştıklarını görüyoruz.

- Sosyal medya stratejisini desteklemesi için yönetim kurulunu nasıl ikna edeceğim?
- Müşteriler ile nispeten kontrolsüz bir mecrada buluşmanın getirdiği riskleri nasıl bertaraf edeceğim?
- Sektör düzenleyicisi sosyal medya stratejimi nasıl etkileyecek?
- Sosyal medyanın, halihazırda kullanılan teknoloji çevremde etkileri neler olacak?
- Bankamızı sosyal medyaya hazırlamak için ne gibi kültürel değişimler gerekiyor?
- Sosyal medya, müşteri ilişkilerimizi nasıl etkileyecek ve gelecekte nasıl bir rekabet avantajı sağlayacak?
- Müşterilerimiz gerçekten bankaları ile "arkadaş" olmak istiyor mu?

Sosyal medya ile olan etkileşimin artması ile beraber aşağıdaki konuların bankaların odak noktasında olduğunu görüyoruz.

Riskin Yönetimi

Kuşkusuz karşılaşılan en büyük zorluklardan bir tanesi, bankaların sosyal medya stratejisini risk olarak algılaması. Dünyada faaliyet gösteren birçok bankanın ortak görüşü, banka çalışanları ve müşterilerinin karşılıklı etkileşimi sonucunda, sosyal medyanın itibar riski oluşturması.

BT Entegrasyonu

Sosyal medya, BT entegrasyonu konusunda bankaları, teknoloji platformlarının bu mecalara nasıl entegre edileceği üzerinde bir kez daha düşünmeye yönlendiriyor. Sosyal medya kullanımı için optimum BT ortamının oluşturulması, Facebook ya da Twitter hesabı açmak kadar basit değil. Bu nedenle sosyal medya getirisini en yükseğe çıkarmak için, bankaların müşteri verilerini, ürünlerini ve servislerini, müşterilerine daha ulaşılabilir kılmak ve hızlı tepki verebilmek adına, nasıl tek bir BT platformunda birleştireceklerini dikkatlice değerlendirmeleri gerekiyor.

Sosyal kültür oluşturulması

Dünya geneline baktığımızda bankaların sosyal medyada başarı sağlayabilmek adına farklı yollar izlediğini görüyoruz. Bazı bankalar sosyal medyayı, yenilikte avantajı yakalamak ve yeni gelişen bu pazardaki fırsatları erken değerlendirmek için günlük operasyonlarının içerisine entegre ederken, pazara erken giren rakiplerinin tecrübelerinden faydalanarak riski azaltmak ve en iyi stratejiyi uygulayabilmek için bu alandaki aktivitelerini de dikkatli bir biçimde değerlendiriyorlar.

Yönetimden destek alınması

Riskin yönetilmesi ve sosyal medya politikasının banka geneline yayılması için yönetim kurulu üyeleri ve üst düzey yöneticilerin strateji geliştirme safhasına müdahil olmaları gerekmektedir. Bu da sosyal medyanın yönetim kurulu seviyesindeki önemini artırmaktadır.

Veri talebinin yönetilmesi

Sosyal medyanın en önemli fırsatlarından bir tanesi de, sosyal medya aracılığı ile müşteri deneyimlerini takip ederek yeni ürün ve servislerin geliştirilmesi. Fakat bu verinin yönetilmesi bankalar açısından önemli zorlukları beraberinde getiriyor.

Tek bir müşteri bakış açısı oluşturulması

Müşterilerin çeşitli iletişimleri nedeniyle bankaların sosyal medya mecralarında faaliyet gösterirken bütünsel bir bakış açısı yakalaması gerekiyor. Müşteriler ile daha değerli ve kalıcı ilişkiler kurabilmek için, bankaların kendilerini onların yerine koyması gerekiyor.

Bankacılık düzenlemelerine uygunluk

Düzenlemeler, dünya genelinde, büyüklük ve coğrafi genişliğe bakılmaksızın, bankaların operasyon modelleri ve iş planlarını derinden etkiliyor. Fakat düzenleyiciler tarafından yürürlüğe konan herhangi bir rehber ya da düzenlemenin olmaması, düzenleyici kurumların sosyal medyaya olan bakış açısını gizliyor ve bankaları belirsizlik ortamında bırakıyor. Fakat bankaların, yakın zamanda sosyal medya faaliyetleri için gelmesi muhtemel olan düzenlemelere hazır olmalarında fayda var.

Cihan Doğrayan
Denetim, Müdür
T: +90 216 681 90 67
M: +90 533 599 31 24
E: cdograyan@kpmg.com

Ali Tuğrul Uzun

Yatırım Fonları ve Finansal Piyasalarla Etkileşim

Yatırım fonları nedir ve nasıl çalışırlar?
Yatırım fonları halktan topladıkları paralar karşılığı, hisse senedi, tahvil gibi sermaye piyasası araçlarından ve kıymetli madenlerden oluşan portföyleri yönetirler. Her bir yatırımcı fonun sahip olduğu portföyün bir kısmını temsil eden katılma payını olarak fona ortak olurlar.

Sermaye Piyasası Kurulu ("SPK") tarafından 19 Aralık 2006 tarih ve 22852 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Seri: VII, No:42 sayılı "Yatırım Fonlarına İlişkin Esaslar Tebliği" ile yatırım fonları ve katılma belgeleri ile ilgili düzenlemeler yapılmıştır. Daha sonra piyasa koşulları ve talepleri doğrultusunda yeni düzenlemeler ve tebliğler ile yatırım fonları sürekli kontrol altında tutularak yatırımcıların korunması amaçlanmıştır.

SPK mevzuatında dört çeşit yatırım fonu belirtilmiştir; menkul kıymet yatırım fonları, borsa yatırım fonları, serbest yatırım fonları ve yabancı yatırım fonları. Her biri kendi içinde özelliklere sahip yatırım fonları, yatırımcıların yatırım istek ve arzuları doğrultusunda piyasaya yeni ürünler ve portföyler sunabilmekte ve piyasada etkin bir oyuncu olarak yer almaktadırlar.

Yatırım fonları ve piyasalar arasında nasıl bir bağ var?

Küresel dünyada gerek ekonomik ve gerekse politik gelişmeler neticesinde yatırımcıların yatırım stratejilerini de değiştirmiş ve bu durumda finansal piyasalarda yeni ufuklar açmıştır. Özellikle son dönemde Türkiye'de artış gösteren kıymetli madenlere olan yatırım iştahı,

yatırım fonu kurucularını bu tip varlıkları içeren fonlar yaratmaya itmiş ve piyasaya hareket ettirmiştir.

SPK tarafından hem bu gelişmeleri daha yakından izlemek hem de yatırımcıları korumak amacıyla yatırım fonları piyasaları sürekli olarak kontrol altında tutulmakta ve yeni düzenlemelerle piyasa oyuncularına manevra kabiliyeti kazandırılmaya çalışılmaktadır. Fonlar, kendi fon türlerine göre yatırım stratejilerini belirlemede serbest olmakla beraber fon içtüzüklerini ve izahnamelerini SPK'ya onaylatmak zorundadır. Yatırımcıların aleyhine, mevzuatın belirlediği sınırlamalara aykırı veya fon türü ile bağdaşmayan stratejiler SPK tarafından onaylanmamaktadır.

Yatırım fonları piyasasında yakın zamanda ne gibi yeni düzenlemeler yapıldı?

Yatırım fonlarına ilişkin SPK düzenlemeleri son yıllarda oldukça hız kazanmıştır. Birkaç örnek vermek gerekirse şu şekilde sıralayabiliriz:

- Vadeli mevduatlara yapılacak olan yatırım limitlerinin yeniden düzenlenmesi,
- Kısa vadeli fon tanımındaki portföyün ağırlıklı ortalama vadesi ile ilgili yapılan düzenlemeler,
- Hisse senedi yoğun fonlara ilişkin yapılan özel düzenlemeler,
- Fon kurulları üyeleri, denetçileri ve fon kurucularının niteliklerine ilişkin düzenlemeler,
- Kamuyu Aydınlatma Platformu ("KAP") bildirimlerine ilişkin düzenlemeler,

- Vadeli işlemlere ilişkin uyulacak kurallar ve sınırlamalara ilişkin düzenlemeler.

Fonların her gün fon birim fiyatı belirleme ve bu fiyatları SPK bültenlerinde açıklanma zorunluluğu olduğundan, fon kurucuları ve yöneticileri anlık olarak yeni düzenlemelere ilişkin sorumluluklarını yerine getirmek ve yatırımcıları korumakla yükümlüdürler.

Gelecekte yatırım fonları ile ilgili beklentiler nedir?

Dünyada ve Türkiye'de finansal piyasalar sürekli olarak değişmekte ve gelişmekte olduğundan yatırım fonları özellikle gelecekte finansal sektörde daha da fazla yer edinme şansı elde edecektir. Sürekli olarak yeni portföy analizleri ve ürünler ile her türlü yatırımcıya kolay ve hızlı bir şekilde ulaşılma imkânı olduğundan, şimdi olduğu gibi gelecekte de belli başlı yatırım aracı olarak yatırım fonlarının tercih edilecek olmasına dair herhangi bir kuşku bulunmamaktadır.

KPMG olarak yatırım fonları düzenlemeleri ve bağımsız denetim konuları hakkında kaliteli ve uzman personelimiz ile birlikte kurucu ve yöneticilere gereken her türlü desteği vermeye hazırız.

Ali Tuğrul Uzun
Denetim, Müdür
T: +90 216 681 90 00
M: +90 530 386 90 33
E: tuzun@kpmg.com

Ali Tuğrul Uzun

Solvency II ve Sigorta Sektörüne Etkileri

Solvency, bir sigorta veya reasürans şirketinin varlık değerinin yükümlülüklerini karşılayabilecek yeterlilikte olduğunu gösteren, diğer bir ifadeyle şirketin mali yapısının sigortalılara karşı yükümlülüklerini karşılayabilecek ölçüde güçlü olup olmadığı hakkında bilgi veren bir sistemdir. Bu itibarla, şirketlerin üstlendiği yükümlülüklerle orantılı olarak sermaye bulundurma şartı getiren bir uygulama olup, bu uygulamayla şirketlerin borçlarını karşılama kabiliyetine sahip olup olmadığı ölçülebilmektedir.

Sözlük anlamıyla borçlarını ödeyebilme kapasitesi anlamına gelen Solvency, Türkçe'ye "yükümlülük karşılama yeterliliği" veya "sermaye yeterliliği" olarak çevrilmektedir.

Solvency sisteminin amacı sigorta ve reasürans şirketlerinin finansal açıdan güçlü olmasını ve özellikle zor dönemlerde sağlıklı ve güçlü bir şekilde faaliyetlerini yürütebilmelerini sağlamaktadır. Böylece hem tüketiciler hem de şirketler korunmuş ve bir bütün olarak finansal sistemin istikrarı sağlanmış olacaktır.

Solvency II projesi Avrupa Birliği'nde Solvency I ile başlayan çalışmanın devamı niteliğindedir. Solvency I Avrupa Birliği sigorta piyasasında sermaye yeterliliği rejimini yeniden düzenleyip güncelleştirirken, Solvency II çok daha kapsamlı düzenlemeler getirmektedir. Solvency II'de ana hedef, sermaye yeterlilik sistemini oluştururken sigorta şirketinin karşı karşıya kaldığı riskleri daha iyi değerlendirmektir. Solvency II mevcut sistemi çok daha geniş bir perspektiften gözden geçirirken, günümüzdeki çok çeşitli riskleri, risk

yönetimini, finans tekniklerini ve finansal raporlama gibi uygulamaları dikkate almayı amaçlamaktadır. Mevcut sistemle arasındaki bir diğer temel fark, Solvency II'nin varlıkları daha detaylı şekilde incelemesi, hem varlıkları hem de yükümlülükleri daha karmaşık metotlarla ele almasıdır. Bu çerçevede, Solvency II tek başına muhasebe penceresinden yapılan hesaplara ve aktiflerin durumuna değil, gerçek risk ölçümlerine dayanmakta ve varlıklarla beraber yükümlülükleri de daha fazla dikkate alan bir uygulama getirmeyi amaçlamaktadır. Sonuç olarak yeni sistemin hem daha "dinamik" hem de daha fazla "riske dayalı" olması beklenmektedir.

Avrupa Komisyonu'nun önerdiği Solvency II direktif taslağı önemli değişikliklere uğrayarak, 22 Nisan 2009 tarihinde Avrupa Parlamentosu'nda ve 5 Mayıs 2009 tarihinde ise Avrupa Konseyi'nde onaylanan 25 Kasım 2009 tarihli ve 2009/138/EC sayılı Solvency II Direktifi ("Direktif"), 17 Aralık 2009 tarihli Avrupa Birliği Resmi Gazetesi'nde yayımlanmış ve yürürlüğe girmiştir. Solvency II projesinin 1 Ocak 2014 tarihi itibarıyla bütün aşamaları ile bitirilmesi ve yasal olarak uygulanmaya başlaması hedeflenmektedir.

Solvency II'nin ana çerçevesi nasıl oluşturuldu, hangi temellere dayanıyor?

Solvency II, sistemin ana çerçevesini belirleyen ve ilke bazlı düzenlemelerin yanı sıra, uygulamaya ilişkin teknik detaylarla ilgili olarak Avrupa Komisyonu tarafından yayımlanacak düzenlemelerden, denetimle ilgili olarak Avrupa Sigorta ve Mesleki Emeklilik Denetçileri Komisyonu ("EIOPA") tarafından yayımlanacak rehberlerden ve tüm bu kural ve ilkelerle uyumlu olmak koşuluyla sermaye yeterliliği hesaplamasına ilişkin olarak bizzat şirketler tarafından belirlenebilecek modellerden oluşmaktadır. Yeni sistem üç sütunlu bir sistemdir ve bu açıdan bankalar için kurulan Basel II sistemine benzemektedir.

Birinci sütun Solvency'nin nicel yanıyla, yani muhasebe penceresinden (aktif-pasif dengesi) bakıldığında ölçülebilen riskleri karşılamak için gerekli olan sermayenin hesaplanmasıyla ilgilidir. Ancak bu sütunda mevcut uygulamadan farklı olarak daha detaylı bir hesaplama yapılmakta, yükümlülükler ve nicel olarak ölçülebilen pazar riski, kredi riski, sigorta riski gibi riskler daha fazla dikkate alınmaktadır. Ana amaç, sigortacıların tutması gereken sermayeyi en iyi şekilde belirleyen bir sistem geliştirmektir. Teknik karşılıklar,

hedef sermaye ("SCR") ve gereken asgari sermaye ("MCR") hesaplamaları ile öz sermaye kalemleri bu sütunda düzenlenmektedir.

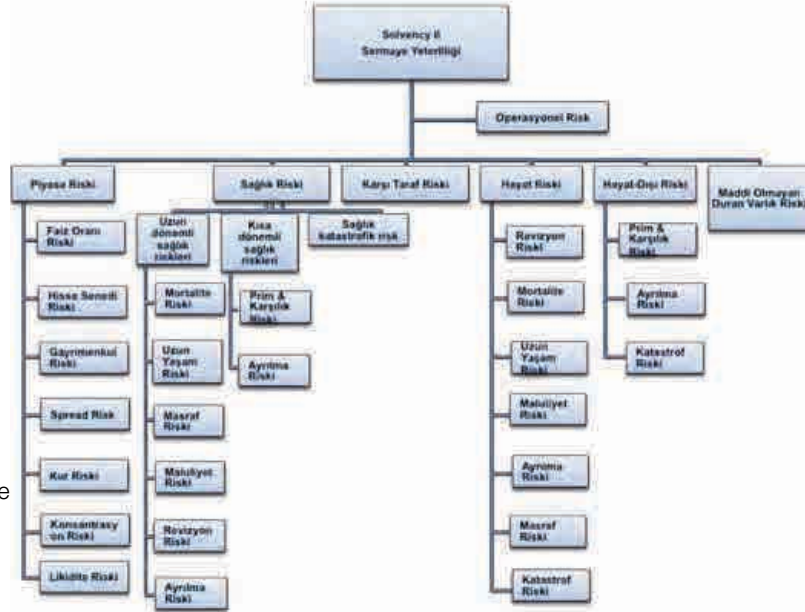
İkinci sütun ise denetim incelemesinin gözden geçirilmesinin yanında, Solvency II'nin nitel yanıyla, yani birinci sütunda hesaplanamayan risklerle, risk yönetimiyle ve kurumsal yönetim ile ilgilidir. Buradaki amaç, sigorta şirketlerini daha etkin bir risk yönetimi geliştirmek için teşvik etmek ve etkili denetim mekanizmaları getirmektir.

Üçüncü sütun ise finansal tablolara ilişkin açıklama gereklilikleriyle ilgilidir. Bu sütundaki temel amaç ise, şirketleri Uluslararası Finansal Raporlama Standartlarına ("UFRS") uyumlu ek beyanlar vermeye zorunlu kılarak şeffaflığın artırılması ve piyasa disiplininin sağlanmasıdır.

Sigorta sektörünün Solvency II'den temel beklentilerini aşağıdaki şekilde sıralayabiliriz:

- Risk bazlı ekonomik yaklaşım ile varlıkların ve yükümlülüklerin mümkün olduğu kadar gerçeğe uygun değerleri ile ölçülebilmesi,
- Risk belirleme kriterlerini ve yaklaşımlarını ilke ve kurallar çerçevesinde sigorta şirketlerine bırakarak, şirketlerin iç modellerini oluşturmasına ve daha iyi bir risk yönetimi yapmasına olanak sağlaması,
- Sigorta sektörünün karşı karşıya kaldığı temel riskleri göz önüne alması,
- Orantılı ve risk bazlı denetim imkânı sağlaması,
- Sigortalıları daha etkin ve güçlü bir şekilde koruyabilmesi,
- Uluslararası sigorta sektöründe standart bir sermaye ve yükümlülük yeterliliği sağlayabilmesi ve karşılaştırılabilirliği artırması.

Solvency II uygulanmaya başladığı ve halihazırda devam ettiği süre boyunca doğal olarak bazı kısa vadeli olumsuz etkiler yaratmıştır ve yaratacaktır. En önemli ve sigorta sektörünü olumsuz anlamda en fazla etkileyecek konu, olası sermaye yetersizlikleri ve ek sermaye ihtiyacı olarak görülmektedir. Eski sistem ile sermaye ve yükümlülükleri yeterli görülen şirketlerde Solvency II uygulanması ile yeni ek sermaye ihtiyaçları

doğabilir ve bu ihtiyaçları karşılayabilecek yeni yaklaşımlar geliştirilebilir. Mesela, şirketler yeni kaynak bulmak amacıyla yatırım stratejilerini kurdukları risk bazlı modellere göre şekillendirebilirler. Piyasayı doğrudan etkileyebilecek bu durum, yatırımcıları buldukları konum itibarıyla olumlu ya da olumsuz etkileyecektir. Yatırım stratejilerini risk bazlı olarak yeniden yapılandırmayan, nispeten küçük ölçekli şirketler belki de varlıklarını sürdürebilmek için büyük ölçekli şirketler ile birleşme eğilimine girebilir veya üzerlerinde artan rekabet baskısına dayanamayıp piyasadan çekilme kararı alabilirler.

Solvency II'yi bütün sigorta ve reasürans şirketleri uygulayacak mı?

"Solvency II'yi piyasada bulunan bütün şirketler uygulayacak mı?" sorusuna Direktif'in 4. Maddesi ayrıntılı olarak cevap vermektedir. Ne şekilde kurulduğuna bakılmaksızın, sigorta ve reasürans şirketinin yıllık brüt prim gelirinin 5 milyon avroyu aşmaması durumunda, bu şirketler Solvency II ile ilgili düzenlemeleri uygulamak zorunda değildir fakat istedikleri takdirde uygulama hakları devam etmektedir. Ancak, şirketler üst üste üç yıl 5 milyon Avro sınırını geçerse, Direktif hükümlerini zorunlu olarak uygulamaya başlayacaklardır.

Solvency II'nin risk ağacı nasıl oluşmaktadır?

Solvency II standart formülünde, aşağıda belirtilen risklerin hangi miktarda sermaye gerektireceği ve hesaplamaların hangi kuralları içerisinde yapılacağı belirlenmiştir:

Türkiye'de risk bazlı sermaye yeterliliği hesaplama sisteminin bir benzeri halihazırda uygulanmaktadır. Hazine Müsteşarlığı tarafından hazırlanan ve 19 Ocak 2008 tarihli

ve 26761 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren "Sigorta ve Reasürans ile Emeklilik Şirketlerinin Sermaye Yeterliliklerinin Ölçülmesine ve Değerlendirilmesine İlişkin Yönetmelik" uyarınca sigorta ve reasürans ile emeklilik şirketleri yönetmelikte belirtilen yöntemler uyarınca Haziran ve Aralık dönemleri olmak üzere yılda iki defa sermaye yeterlilik tablolarını hazırlayıp Hazine Müsteşarlığı'na göndermektedirler. Türk sigorta sektörünün Avrupalı sigorta şirketleri ile rekabet edebilmesi amacıyla Solvency II sisteminin uygulamaya geçmesi için kurulan komisyonlar ve çalışma grupları halihazırda birçok aşamayı tamamlayarak belirli bir

yol kat etmiştir. Özellikle yabancı ortaklı Türk sigorta ve emeklilik şirketleri kendi grupları bazında da yeterli desteği görebilmekte ve gerekli risk bazlı analizlerini daha detaylı hazırlayabilmektedir.

Özetlemek gerekirse, Solvency II ile belirlenecek asgari sermaye yeterliliği daha yüksek çıkabileceğinden, şirketler, maruz kaldıkları ya da kalacakları riskleri en iyi şekilde dikkate alarak hesaplamaya dahil etmelidir. Şirketler bu yeni yapılanma ile beraber risk yöntemlerini, aktif-pasif dengelerini, denetim ve kontrol mekanizmalarını yeniden gözden geçirmeli ve olası düzeltme ya da yeniden yapılanmaları tamamlamalı ya da tamamlamak için gerekli aksiyon planlarını hazırlamalıdır. KPMG olarak, Türkiye'de uygulanan Solvency II çalışmaları ve düzenlemeleri de göz önünde bulundurularak, sigorta sektörüne gereken desteği vermeye hazırız.

Ali Tuğrul Uzun

Denetim, Müdür

T : +90 216 681 90 00

M : +90 530 386 90 33

E: tuzun@kpmg.com

Yeni Konsolidasyon Standartları "Suit"i

Şirin Soysal

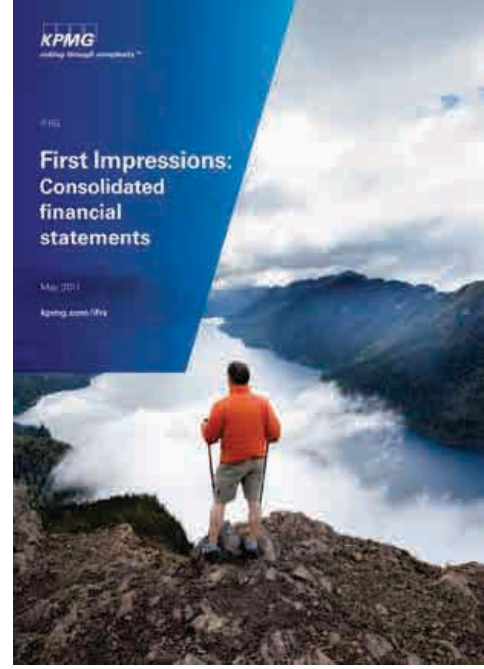

Çiğdem Atılğan

Uluslararası Muhasebe Standartları Kurulu (International Accounting Standards Board – IASB) bağlı ortaklıklar ve müşterek yatırımlar (yeni ismi ile müşterek anlaşmalar) ile ilgili mevcut UFRS gerekliliklerini değiştirerek ve iştiraklerle ilgili sınırlı düzeltmeler yaparak 12 Mayıs 2011 tarihinde yeni konsolidasyon ve ilişkili standartlar suitini (UFRS 10 Konsolide Finansal Tablolar, UFRS 11 Müşterek Anlaşmalar, UFRS 12 Diğer İşletmelerdeki Paylara İlişkin Açıklamalar, UMS 27 (2011) Bireysel Finansal Tablolar ve UMS 28 (2011) İştiraklerdeki ve İş Ortaklıklarındaki Yatırımlar) 1 Ocak 2013 tarihinde veya sonrasında başlayan yıllık dönemlerde uygulanmak üzere yayımlamıştır.

Yeni konsolidasyon standardı olan UFRS 10, yatırım yapılan işletmelerin hangilerinin konsolide edilmesi gerektiğinin belirlenmesine ilişkin yeni bir yaklaşım getirmektedir. Müşterek anlaşmaları konu alan UFRS 11 standardı ise müşterek yatırımların (yeni ismi ile müşterek anlaşmalar) muhasebeleştirilmesini gözden geçirmiştir.

Bu standartların yürürlük tarihlerinden itibaren UMS 27 (2008) *Konsolide ve Bireysel Finansal Tablolar* standardı yeniden düzenlenen UMS 27 (2011) standardına dönüşecek, UMS 31 (2008) *İş Ortaklıklarındaki Paylar* standardı ise yürürlükten kaldırılıp, yeniden düzenlenen UMS 28 standardı içinde yer alacaktır.

UFRS 10 - Konsolidasyon - Yeni kontrol modeli

Genel Çerçeve

Mevcut UFRS iki farklı konsolidasyon modeli sunmaktadır: Özel amaçlı işletmeler için uygulanan UMS Yorum 12 *Konsolidasyon - Özel Amaçlı İşletmeler* ve diğer işletmeler için uygulanan UMS 27 (2008). UFRS 10, UMS 27 (2008) ve UMS Yorum 12 standartlarının yerine geçerek tek bir kontrol modeli getirmek ve bütün işletmeleri kapsamaktadır.

Genel olarak, UFRS 10 gücü tanımlamış ve buna bağlı bir uygulama kılavuzunu ortaya koymuştur. Yeni konsolidasyon standardında, yatırımcı bir işletme, yatırım yapılan işletmeyle olan ilişkisinden dolayı değişken getirilere maruz kaldığı veya bu getirilerde hak sahibi olduğu, aynı zamanda bu getirileri yatırım yapılan işletme üzerindeki gücüyle etkileme imkânına sahip olduğu durumda yatırım yapılan işletmeyi kontrol etmektedir. Yatırımcı işletme, yatırım yaptığı işletmeyi ancak ve ancak aşağıdaki göstergelerin tümü birden mevcut olduğunda kontrol etmektedir.

UFRS 10 ve beraberindeki UFRS 12 standardının uygulanması pek çok açıdan önemli ölçüde yorumda bulunmayı gerektirecektir.

UFRS 10 sizi nasıl etkileyebilir?

Bütün yatırımları kapsayan tek bir kontrol modeli

UFRS 10 pek çok şirkette büyük bir değişim yaratacak gibi görünmemektedir. Çoğu şirket mevcut UFRS'de de kontrol modeline uygun konsolidasyonu uyguladığından değişim beklenmiyor. Bunun yanı sıra, UFRS 10 ile UMS Yorum 12 yürürlükten kaldırılacağından; UMS Yorum 12 kapsamında bulunan (konsolidasyonun sağlanılan fayda ve katlanılan risk modeline göre belirlendiği) özel amaçlı işletmeler için kontrol değerlendirmesi UFRS 10 ile beraber değişebilir. Bunun bir sonucu olarak, finansal servis sektöründeki işletmelerin ve göreceli daha az olmakla birlikte gayrimenkul sektöründeki işletmelerin etkilenmesi beklenebilir.

Yorum kullanmayı gerektiren yaklaşım

Bu yaklaşım, kontrolün pek çok göstergesini içermektedir, ancak bu göstergeler ile ilgili bir hiyerarşi sağlanmamıştır. Dolayısıyla

finansal tablo hazırlayanların kontrol değerlendirmesini yaparken bütün durum ve koşulları göz önünde bulundurması yorum gerektirmektedir.

Modele "fiili olarak" kontrolünün dahil edilmesi

UMS 27 (2008)'e göre kontrol edebilme gücü yaygın olarak yasal ya da sözleşmesel dayanağa göre değerlendirilse bile UFRS 10'daki uygulama rehberi farklı bir kontrol değerlendirilmesinin yapılması için ana yatırımcı ve diğer yatırımcıların asli hakları hakkında bilgi sahibi olunması gerekmektedir. Yatırımcı tarafından çoğunluk paylarının sahipliği söz konusu değil fakat diğer ortaklara göre daha baskın pay sahipliği olması durumunda fiili kontrol kavramı geçerli olabilir ve diğer ortaklardan ne kadarının yatırımcı ile aynı yönde oy kullanacağını beklenildiğini de dikkate alır.

Değişken getirilere maruz kalınması kavramının sağlanan faydalar kavramının yerine geçmesi

Değişken getirilere maruz kalınması kavramı sahiplik tipindeki faydalara oranla çok daha geniş kapsamlı bir kavramdır ve sadece bir risk ve getiri analizi değildir. Sonuç olarak kontrol değerlendirmesinde bu kavram etki sahibi olacaktır.

Asil ve vekil analizlerinin yapılabilmesi amacıyla kılavuz sağlanması

Karar verme yetkisine sahip tarafın, yatırım yapılan işletmenin faaliyetlerini yürütürken, asil mi vekil mi olduğu konusundaki göstergeler yeni standart tarafından ortaya konulmuştur. Özellikle, fon ve varlık yönetimi sektörlerinde faaliyet gösteren işletmelerin bu yenilikleri gözden geçirmeleri gerekmektedir.

Konsolide edilen ve edilmeyen işletmeler için dipnotlarda daha fazla açıklama yapılması zorunluluğunun getirilmesi

Yatırımcı işletmelerin; yatırım yaptıkları işletmelerin, yapılandırılmış işletme tanımlarını karşılayıp karşılamadığını, özel açıklama gerekliliklerinden dolayı, değerlendirmeleri gerekmektedir. İç kontrol ve sistemlerinin yeni açıklama gerekliliklerini karşılayabilmesi için yeniden düzenlenmeleri gerekebilir.

UFRS 11 "Müşterek Anlaşmalar"- Oransal Konsolidasyon Uygulaması Kalkıyor Genel Çerçeve

Mevcut UFRS'ye göre; müşterek anlaşmalarda ayrı bir araç vasıtasıyla yapılandırmanın varlığı, müşterek kontrol edilen işletmeler ve diğer müşterek anlaşmalar olarak sınıflandırma yapılmasında belirleyici rol oynamaktadır.

Ayrıca, işletmelere, müşterek kontrol edilen işletmelerdeki payları için, oransal konsolidasyon ve özkaynak yöntemi olmak üzere iki muhasebeleştirme yöntemi, seçenek olarak sunulmaktadır. UFRS 11, birinci seçeneği (oransal konsolidasyon) ortadan kaldırarak, sadece ayrı bir aracın varlığına göre değil, aynı zamanda müşterek anlaşmanın özüne göre değerlendirme yapan testler geliştirmiştir.

Müşterek anlaşmaların sınıflandırılması

Müşterek anlaşmalar UFRS 11 kapsamında sınıflandırılırken 2 alt gruba ayrılmıştır:

Müşterek faaliyet, anlaşmanın müşterek kontrolüne sahip taraflarının bu anlaşmayla ilgili varlıklar üzerinde haklara ve borçlara ilişkin yükümlülüklerle sahip oldukları müşterek anlaşmadır. İş ortaklığı, anlaşmanın müşterek kontrolüne sahip taraflarının bu anlaşmanın net varlıkları üzerinde haklara sahip oldukları müşterek anlaşmadır.

UFRS 11'e göre; iş ortaklıklarında her zaman özkaynak yönteminin kullanılması gerekliliği ortaya konmuştur.

Müşterek anlaşmanın, müşterek faaliyet mi yoksa iş ortaklığı mı olduğu değerlendirilirken aşağıdaki dörtlü teste göre karar verilir:

- 1) Anlaşmanın yapısı
- 2) Ayrı aracın hukuki şekli
- 3) Sözleşmeye bağlı anlaşmanın hükümleri
- 4) Diğer durum ve koşullar

UFRS 11 sizi nasıl etkileyebilir?

Müşterek işletme yapısının muhasebeleştirme yönteminin belirlenmesinde ana faktör olmaması

UMS 31 altında müşterek kontrol edilen işletmeler olarak sınıflanan işletmelerin çoğunun, UFRS 11 altında iş ortaklığı olarak sınıflanması beklenmektedir. Sınıflamalarında geniş kapsamlı değişiklikler olmasa dahi, bütün müşterek anlaşmaların UFRS 11'e geçiş aşamasında yeniden değerlendirilmesi gerekmektedir. Müşterek anlaşmaların sınıflaması; anlaşmanın yapısının, ayrı aracın hukuki yapısının, sözleşmeye bağlı anlaşma hükümlerinin ve diğer durum ve koşulların tanınmasını ve değerlendirilmesini gerektirdiği için dikkatli değerlendirme yapılması gereken ve yorum gerektiren bir alan olması beklenmektedir.

İş ortaklıkları için tek muhasebe yöntemi

İş ortaklığı olarak sınıflandırılan yatırımlar için, müşterek yönetici olan işletmenin finansal tablolarında oransal konsolidasyon yönteminden özkaynak muhasebesi yöntemine geçiş, fiilen bütün finansal tablo kalemlerini etkileyecektir; özellikle gelir, toplam varlık ve toplam yükümlülük kalemleri azalacaktır. Eğer iş ortaklığı kârlı ve vergilendirilebilir bir işletme ise, yeni yöntemle geçiş vergi öncesi kâr ve vergi gideri kalemlerini de etkileyecektir.

Standartların yürürlük ve geçiş tarihi

UFRS 10, 11 ve 12; UMS 27 (2011) ve UMS 28 (2011); 1 Ocak 2013 tarihinde veya sonrasında başlayan yıllık dönemlerde geçmişe dönük olarak uygulanacaktır. Erken uygulamaya izin verilmektedir. Erken uygulanması halinde bu durum dipnotlarda açıklanmalı ve aynı dönemlere ilişkin olarak bahsi geçen standartların tümü uygulanmalıdır.

KPMG Türkiye Mesleki Uygulama bölümü olarak bu yeni standartların daha iyi anlaşılabilmesi ve detaylarının ve sektör bazında etkilerinin değerlendirilmesine ilişkin önümüzdeki günlerde eğitimler düzenlemeyi planlamaktayız. Standartlar ile ilgili daha detaylı bilgi ve her türlü sorunuz için bizimle temasa geçebilirsiniz; dilerseniz konu ile ilgili yayınlarımızı da takip edebilirsiniz.

Şirin Soysal

Mesleki Uygulama Bölümü Başkanı,
Şirket Ortağı
T : +90 216 681 90 00
M : +90 533 581 54 81
E : soysal@kpmg.com

Çiğdem Atılğan

Mesleki Uygulama Bölümü, Kıdemli Müdür
T : +90 216 681 90 66
M : +90 533 580 27 97
E : catilgan@kpmg.com

Factoring Sektörünün Finansmanı: Tahvil İhracı

Orhan Akova

Onur Aytekin

Sektörün Genel Görünümü

Ülkemizde 1988 yılında faaliyet göstermeye başlayan ve o dönemden bugüne istikrarlı büyümesini sürdüren factoring sektörü, özellikle son yıllarda ciddi bir hareketlilik kazandı.

Ekonomideki büyümeyle birlikte şirketlerin artan finansman ihtiyacını karşılamada hızlı

olarak 2008 yılında factoring sektörü toplam çalışan sayısı 2008 yılsonunda 3.009 kişi iken, 2011 yılsonu itibarıyla bu rakam 3.819'a yükselmiştir. Finansal ürünler/hizmete göre müşteri dağılımları incelendiğinde ise 2008 yılsonunda 50 bin olan müşteri sayısı 2011 yılsonu itibarıyla 66 bine yükselmiştir.

Sektörün Temel Bilanço Büyüklükleri

Sektörün temel bilanço büyüklükleri

(Milyar TL)	31 Mart	31 Aralık			
	2012	2011	2010	2009	2008
Bilanço Kalemi – Aktif					
Factoring Alacakları	13,9	14,2	12,4	8,4	5,6
Takipteki Alacaklar	0,7	0,6	0,5	0,5	0,5
Karşılıklar	(0,5)	(0,4)	(0,4)	(0,4)	(0,4)
Toplam Aktifler	15,5	15,6	14,5	10,4	7,8
Bilanço Kalemi – Pasif					
Alınan Krediler	11,3	11,5	11,1	7,5	4,9
İhraç Edilen Menkul Kıymetler	0,4	0,3	0,2	0,1	0,1
Özkaynaklar	3,4	3,4	2,9	2,5	2,3

bir çözüm kanalı olan factoring sektörü, 2006 yılından itibaren Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu'nun gözetim ve denetimine tabi olması sonucunda daha sıkı denetlenen bir sektör haline geldi.

Dünyada ve Türkiye'de factoringin 2000'li yılların başından bu yana gelişimini inceleyecek olursak, 2000 yılında dünyada 598 milyar dolar olan işlem hacmi, 2011 yılı sonunda 2.611 milyar dolara yükselmiştir. Türkiye'de factoring işlem hacimleri incelendiğinde ise, 1990'lı yılların başında 100 milyon dolar olan işlem hacimleri 2000'li yılların başında 5 milyar dolara yükselmiş, 2011 yılsonu itibarıyla yaklaşık 44 milyar dolar olarak gerçekleşmiştir.

Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu'ndan alınan verilere istinaden toplam şirket sayısının 2008 yılsonuna kıyasla azalmasına rağmen, 2008 yılında 135 adet şubesi bulunan factoring şirketlerinin, 2011 yılsonu itibarıyla toplam şube sayısının 243'e yükseldiği gözlemlenmektedir. Buna ek

Yukarıdaki tablodan da anlaşılacağı üzere factoring sektörü son yıllarda hızlı bir büyüme kaydetmiştir. 31 Mart 2012 tarihli verilere bakıldığında 31 Aralık 2011 dönemine kıyasla factoring alacaklarında ve alınan kredilerde bir düşüş gözlemlenmekle birlikte genel olarak sektör büyümeye devam etmektedir. 2011 yılsonu verilerine bakıldığında, toplam aktiflerin %91'ini oluşturan factoring alacakları bir önceki yıla kıyasla %15 oranında artarak 14,2 milyar TL civarında gerçekleşmiştir.

Türkiye ekonomisinde finansman ihtiyacının devam ediyor olması sebebi ile toplam aktifler içindeki en yüksek paya sahip alacakların 2012 yılında da sektör ihtiyacına paralel olarak artması beklenmektedir. 2011 yılsonu ve 2012 yılının ilk çeyreği incelendiğinde sektörün büyümesinin devam ettiği görülmektedir. Özellikle aktif büyüklükleri göz önüne alındığında, 2008-2009 yılları arası sektörün %34, 2009-2010 yılları arası %39 ve 2010-2011 yılları arası %8 oranında büyüdüğü görülmektedir. Sektör hızla

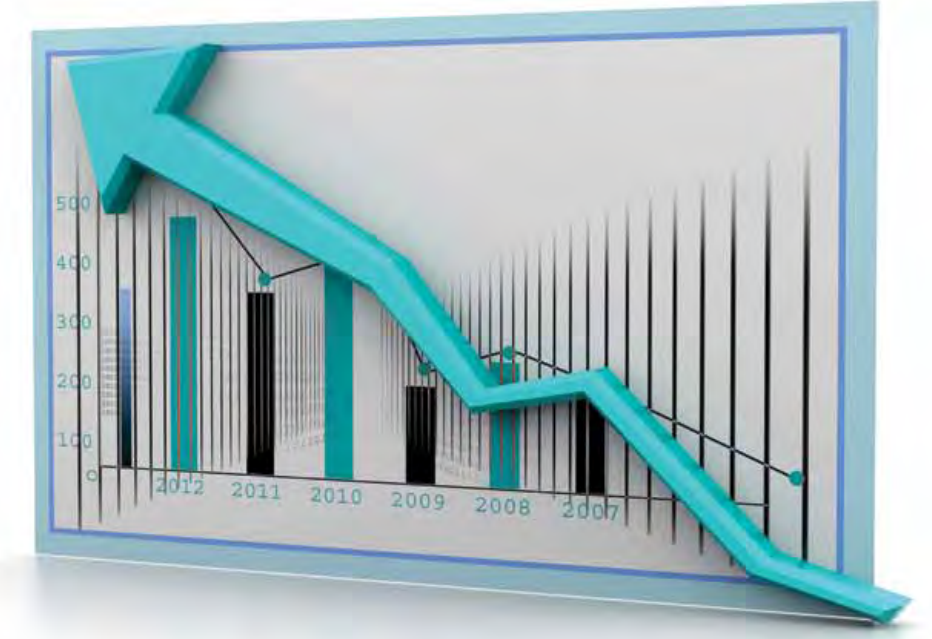
büyürken, factoring şirketlerinin finansmanı gün geçtikçe daha fazla önem kazanmaktadır.

Sektörün Finansman Kaynakları

Yukarıdaki tablodan da görüleceği üzere, factoring şirketleri finansman ihtiyacını çok büyük ölçüde kısa vadeli banka kredilerinden sağlamaktadır. Türkiye'de 75 adet factoring şirketi faaliyet göstermektedir. Bu şirketlerin 12'si banka iştiraki veya bir finans grubunun ilişkili kuruluşu olarak faaliyetlerini sürdürmektedir. Banka iştiraki veya bir finans grubunun ilişkili kuruluşu olarak faaliyetlerini sürdüren factoring şirketleri daha kolay ve uygun koşullarda finansman imkânları bulabilmektedir. Diğer factoring şirketleri ise, gerçekleştirdikleri işlemler karşılığında teminat olarak aldıkları çek ve senetleri daha likit bir değer olan nakde dönüştürebilmek amacıyla, bankalardan talep ettikleri kredi türünde, teminat olarak verilen çek ve/veya senetlere belirli bir marj uygulanmak suretiyle, teminatın belli bir oranına kadar finansman kullanabilmektedir. Ancak, kullanılan krediler için teminat olarak verilen çek ve senetler genellikle kredi tutarının üzerinde olmakta, bu durum factoring şirketlerinin borçlanma kapasitelerini daraltmaktadır.

Factoring şirketlerinin büyük bir çoğunluğu finansman ihtiyaçlarını banka kredileri ile sağlarken, bazı factoring şirketleri ise banka kredilerine ek olarak son dönemlerin gözde borçlanma aracı olan tahvil ihracı ile borçlanma yoluna gitmektedir. 2008 yılsonunda 93 milyon TL olan factoring şirketleri tarafından ihraç edilmiş tahvil tutarı 2011 yılsonunda 346 milyon TL'ye yükselmiştir. Artış oranı yüksek olmakla birlikte banka kredilerine oranlandığında tutar halen düşük kalmaktadır. Banka kredileri ile kıyaslandığında tahvil ihracı ile borçlanmanın en büyük avantajı, borçlanma kapasitelerini sınırlayan ve marjlı çek/senet olarak nitelendirilen teminat sağlama zorunluluğunun bulunmamasıdır.

2011 yılsonu itibarıyla, beş factoring şirketinin factoring işlemlerinin bir kısmını tahvil ihraç ederek finanse ettikleri gözlenmektedir. En az 20 milyon en çok 150 milyon nominal bedelle ihraç edilen söz konusu tahvillerin vadeleri 2012 ve 2013 yıllarıdır. İhraç edilen tahviller altı ayda bir kupon ödemeli olup faiz oranları değişken faizlidir. 2011 yılsonu itibarıyla, altı aylık faiz oranları %4,97 ile %6,47 arasında değişmektedir.

Factoring şirketlerinin kredi maliyetleri hem şirketin yapısı hem de kredi kullanılan kuruluşun yapısına göre farklılık göstermektedir. Tahvil ihracı ile yapılan borçlanmalarda ise faiz oranı ile ödeme koşullarına ilişkin esaslar, izahname ve sirkülerde açıkça belirtilmek koşuluyla ihraççılarca belirlenir. İhraççılar değişken faizli veya sabit faizli tahvil ihraç edebilir. Halka arz edilecek değişken faizli tahvillerde faiz belirleme usul ve esasları izahname ve sirkülerde açıkça belirlenmelidir. Faiz ödemeleri 3, 6 aylık ya da 1 yıllık dönemler itibarıyla kuponlara bağlı olarak yapılabilir. Öte yandan, tahvil ihraç giderlerinin de tahvil maliyetlerinin hesaplanmasında dikkate alınması gerekmektedir. Tahvil ihraç giderleri ihraç edilen nominal tahvil tutarının yaklaşık yüzde 1'ine tekabül etmektedir.

Borçlanma maliyetleri göz önüne alındığında, özellikle yurtiçi ve yurtdışı faiz oranlarının yükseldiği dönemlerde avantajları sebebi ile tahvil ihracı yolu ile borçlanma oranının artacağı öngörülebilir.

2012 yılı Mayıs ayına kadar olan sürede tahvil, banka bonusu ve finansman bonusu ihracına ilişkin toplam 42 adet kuruluş Sermaye Piyasası Kurulu'na başvuru yapmıştır. 2012 yılında yapılan başvurular incelendiğinde ise bu 42 şirketin altısını factoring şirketlerinin oluşturduğu görülmektedir. Söz konusu factoring şirketlerinin dördü halihazırda tahvil ihraç etmiş şirketler iken ikisi ilk defa tahvil başvurusunda bulunan şirketlerdir. Başvurusu yapılan tahvil ihraçlarının vadeleri 2 ile 3 yıl arasında değişmektedir.

Avrupa'da yaşanmakta olan ekonomik sorunların Türkiye'deki finans sektörünü ne ölçüde etkileyebileceğinin halen belirsiz

olduğu bir ortamda factoring şirketleri açısından finansman ihtiyacını büyük ölçüde kısa vadeli banka kredileri yoluyla sağlamak, sektörde yoğun bir rekabetin yaşandığı da dikkate alındığında, risk teşkil etmektedir. Bu nedenle banka kredilerine alternatif olarak tahvil ihracı ile finansman yolu önemli bir alternatif oluşturmaktadır.

Özetle, büyüyen factoring sektörünün artan finansman ihtiyacı büyük ölçüde kısa vadeli ve teminat karşılıklı banka kredileri ile sağlanmakta iken alternatif finansman kaynağı olarak tahvil ihracı banka kredilerinden daha uzun vadeli ve teminatsız borçlanma imkânı sunmakta, rekabetin yoğun yaşandığı bir ortamda kısa süreli piyasa dalgalanmalarının borçlanma oranlarında neden olacağı olumsuzluklara karşı bir avantaj oluşturmaktadır.

Türkiye'de gittikçe artan sayıda factoring şirketi, halen oldukça düşük hacimlerde olmakla birlikte, tahvil ihracı ile borçlanma yolunu da tercih etmeye başlamıştır ve bu sayının önümüzdeki dönemlerde daha da artması beklenmektedir.

Orhan Akova
Denetim, Şirket Ortağı
T : +90 216 681 90 12
M : +90 533 281 27 74
E : oakova@kpmg.com

Onur Aytekin
Denetim, Müdür
T : +90 216 681 90 00-9708
M : +90 533 294 84 93
E : oaytekin@kpmg.com

Portföy Yönetim Şirketleri Tarafından Yatırılan Teminatların Kullanım Esasları Hakkında Seri:V, No:130 Sayılı Tebliğin ve Portföy Yönetim Şirketlerine Etkileri

Ulaş M. Kazak

Portföy yönetim şirketlerince Sermaye Piyasası Kurulu, "Kurul", adına verilen teminatların yatırılmasına ve serbest bırakılmasına ilişkin esasları düzenleyen Seri:V, No:130 sayılı "Portföy Yönetim Şirketleri Tarafından Yatırılan Teminatların Kullanım Esasları Hakkında Tebliğ" 13.03.2012 tarih ve 28232 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanmış ve yürürlüğe girmiştir.

Tebliğ ile,

- Portföy yönetim şirketlerinin sermaye piyasası faaliyetleri nedeniyle Sermaye Piyasası Kurulu adına yatırdıkları teminatların şekli, miktarı, kullanımı, yatırılacağı yer ve zaman düzenlenmiştir.
- Faaliyetleri kendi talepleri doğrultusunda veya Kurulca durdurulan portföy yönetim şirketlerinin

teminatlarının serbest bırakılmasına ilişkin esaslar belirlenmiştir.

- Faaliyetleri Kurulca durdurulan Şirketlere ilişkin olarak, ilgili Şirket hakkında tedrici tasfiye veya iflas kararı mevcut ise, Şirketlerin teminatlarının tedrici tasfiye veya iflas süreci sonuçlanıncaya kadar serbest bırakılmayacağı hususu hükme bağlanmıştır.

- Tebliğin yürürlüğe girmesinden önce Kurulca yetki belgeleri iptal edilen Şirketler için de bu Tebliğ hükümlerinin uygulanacağı hususuna Geçici Madde'de yer verilmiştir.

Tebliğ'in detaylarına inildiğinde, portföy yönetim şirketlerine yatırılacak teminatlarla ilgili açık ve net bir yol gösterici özelliğine sahip olduğu görülmüştür.

Önemli maddeler ışığında Tebliğ'i aşağıdaki başlıklar altında inceleyebiliriz:

Teminatların şekli

Şirketlerin yatıracakları teminatlar nakit ve kamu borçlanma senedi veya Türkiye'de kurulu bir bankadan alınmış teminat mektubu şeklinde olabilir.

Teminatların miktarı

Şirketler Seri:V, No:59 sayılı Tebliğ'in 5'inci maddesinin birinci fıkrasının (e) bendinde belirtilen asgari ödenmiş sermaye tutarının yüzde 15'ini Takasbank nezdinde bloke ederler. Söz konusu teminat tutarı her yıl Maliye Bakanlığı tarafından ilan edilen yeniden değerlendirme oranı dikkate alınarak Kurulca yeniden belirlenen tutar üzerinden hesaplanır.

Teminatların yatırılacağı yer ve zaman

Şirketlerin yatıracakları teminatlar Kurul adına Takasbank'a tevdi edilir. Teminat ile ilgili hususlarda Kurul nezdindeki işlemleri şirket yürütür. Teminatın serbest bırakılmasına yönelik işlemlerde de muhatap şirkettir.

Şirketler kendilerine Kurul veya Takasbank tarafından bildirim yapılmasını takip eden beş

iş günü içerisinde teminatları Takasbank'a tevdi etmekle yükümlüdürler. Bu süre, teminat tamamlanması gereken haller için de geçerlidir. Asgari ödenmiş sermaye tutarının her yıl Maliye Bakanlığı tarafından ilan edilen yeniden değerlendirme oranı dikkate alınarak Kurulca yeniden belirlenmesi sonucunda ortaya çıkabilecek olan teminat açığının ilgili yılın altıncı ay sonuna kadar tamamlanması gerekir.

Teminatların değerlendirilmesi ve takibi

Şirketlerin Tebliğ kapsamında yatıracakları teminat varlıklarının değerlendirilmesinde Seri:V, No:34 sayılı Tebliğ'in 5'inci maddesinde yer alan değerlendirme ilkeleri dikkate alınır. Teminat yükümlülüklerinde eksilme olması halinde eksik kısmın tamamlanmasına ilişkin işlemler Takasbank tarafından yerine getirilir. Takasbank teminatlara ilişkin değer takibini haftalık olarak yerine getirir. Takasbank teminatların durumuna ilişkin rapor hazırlayarak yılsonunu takip eden 15 iş günü içerisinde Kurula gönderir.

Faaliyetleri kendi talepleri doğrultusunda geçici veya sürekli durdurulan şirketlerin teminatlarının serbest bırakılması

Şirketlerin bu Tebliğ kapsamında yatırdıkları teminatlar ile bu Tebliğ yürürlüğe girmeden önce yatırmış oldukları teminatların, kendi talepleri doğrultusunda faaliyetlerinin sona ermesi nedeniyle Kurulca serbest bırakılması hususunda Kurul'a yapacakları başvuruların değerlendirilmeye alınabilmesi için önemli olarak aşağıdaki hususları yerine getirmeleri beklenmektedir;

- Şirketin portföy yöneticiliği yetki belgesinin kendi isteği ile iptal edilmiş olması,
- Şirket nezdinde Kurulca yürütülen ve teminatların serbest bırakılmasına engel olacak herhangi bir denetim, şikâyet, uyuşmazlık bulunmaması,

- Şirketin taraf olduğu yatırımcı ihtilaflarına ilişkin olarak şirket tarafından dava tutarları ve/veya icra takibine konu nakit ve/veya diğer kıymetlerin Takasbank nezdinde müşteri adına açılacak bir hesapta ihtilaf konusu tutarın bloke gününe kadar işlemiş faizlerini de içerecek şekilde bloke edilmesi,

- İlan sonunda dava açan veya hak talebinde bulunan müşterilerin dava tutarları ve/veya icra takibine konu nakit ve/veya diğer kıymetlerin bloke gününe kadar işlemiş faizlerini de içerecek şekilde Takasbank nezdinde müşteri adına ihtilaf konusu tutarın bloke edilmesi,

- Şirketin Borsalar, MKK, Takasbank, TSPAKB veya Kurul'a karşı temerrüde düştüğü herhangi bir mali yükümlülüğünün bulunmaması,

Yukarıdaki şartları yerine getirmiş olan şirketin teminatları Kurul'un bildirimini ile Takasbank tarafından serbest bırakılır.

Faaliyetleri Kurulca durdurulan şirketlere ilişkin teminatların serbest bırakılması

Kurulca yetki belgeleri iptal edilen şirketlerin teminatları tedrici tasfiye veya iflas süreci sonuçlanıncaya kadar serbest bırakılmaz. Kurulca Kanunun yetki belgeleri iptal edilen ancak hakkında tedrici tasfiye veya iflas kararı verilmeyen şirketlerin teminatları kendi istekleri ile "Faaliyetleri kendi talepleri doğrultusunda geçici veya sürekli durdurulan şirketlerin teminatlarının serbest bırakılması" hükümlerinde yer alan prosedürün tamamlanması durumunda serbest bırakılır.

Tebliğ'den önce yetki belgeleri iptal edilen şirketler

Tebliğ'in yürürlüğe girmesinden önce Kurulca yetki belgeleri iptal edilen şirketler için de yine bu Tebliğ hükümleri uygulanır.

Sonuç olarak 13 Mart 2012 tarihinde yürürlüğe giren bu Tebliğ'le portföy yönetim şirketleri tarafından yatırılan teminatlar hususunda karışıklıklara son vermiş ve şirketler açısından yeknesaklık adına olumlu bir adım olmuştur.

Ulaş M. Kazak
Denetim, Müdür
T : +90 216 681 91 52
M : +90 533 582 05 82
E : ukazak@kpmg.com

KPMG Türkiye Risk Danışmanlığı çatısı altında Finansal Hizmetler Sektörü özelinde birçok farklı teknoloji çözümü sunuyor

Gökürk Tamay

KPMG Türkiye Danışmanlık Bölümü Müdürü Gökürk Tamay Finansal Hizmetler sektöründe sundukları Teknoloji Tabanlı Risk Danışmanlığı kapsamında yer alan Uygulama Geliştirme, Veri Analizi ve Veri Kurtarma hizmetleri konusunda sorularımıza yanıtladı.

Finansal Hizmetler sektöründe ne tür Teknoloji Tabanlı Risk Danışmanlığı Hizmetleri sunuyorsunuz?

Risk Danışmanlığı çatısı altında Finansal Hizmetler Sektörü özelinde birçok farklı teknoloji çözümü sunuyoruz. Aşağıdakiler ile sınırlı olmamak üzere verdiğimiz hizmetlere örnek üç ana grubu verebiliriz:

- 1) Uygulama Geliştirme
- 2) Veri Analizi
- 3) Veri Kurtarma

Uygulama Geliştirme hizmetlerinizden bahsedebilir misiniz?

KPMG'nin merkezi Amerika Birleşik Devletleri'nde ve Hindistan'da bulunan uygulama geliştirme birimlerinin gerçekleştirdiği başta Kdat ve FPP olmak üzere son derece başarılı denetim ve veri kurtarma yazılım geliştirme çalışmaları bulunmaktadır. Bununla birlikte diğer ülkelere sağladığı teknik altyapı üzerinde küresel anlamda KPMG ofislerinin uluslararası bilgi birikimlerini birleştirerek finans sektörü

özelinde geliştirmiş olduğu önemli uygulama çözümleri de vardır.

Bu uygulamalara ilk örnek olarak kara para aklama ve terör finansmanının engellenmesine yönelik geliştirmiş olduğumuz uygulama verilebilir. Uygulama içerisinde temel olarak iki modül bulunmaktadır. Bunlardan bir tanesi ilgili sistemlerden işlemleri toplayarak uygulama içerisinde hazır bulunan kara para aklama ve terör finansmanı göstergelerini tespit etmeye yönelik veri analizi senaryoları ile otomatik olarak işlemleri analiz etmektedir.

İkinci temel modül ise analizler neticesinde elde edilen sonuçları farklı şekillerde raporlayarak şüpheli işlemlerin gözlemlenmesine olanak sağlamaktadır.

Özellikle finans sektörü için KPMG Hollanda ve KPMG Türkiye'nin birlikte geliştirmiş olduğu bir başka uygulama ise, vaka yönetimi uygulamasıdır. Bu uygulama özellikle iç denetim ve iç kontrol ekiplerinin gerçekleştirdikleri denetim çalışmaları

sonucunda elde ettikleri bulguları hem farklı lokasyonlarda bulunan ekip üyeleri ile hem de organizasyon içerisinde yer alan farklı bölümler ile paylaşabilmesi, paylaşılan işlemlerin takip edilebilmesi, önem derecelerinin, sonuçların ve süreç performansının izlenebilmesi için geliştirilmiştir.

Bu uygulama, tespit edilen şüpheli işlemlerin ya da bulguların uzmanlara atanarak derinlemesine incelenmesi sürecinin aktif olarak yönetilebilmesi ve bu tarz incelemelerde en önemli konulardan bir tanesi olan ilgili işlemlerin geriye dönük kayıtlarına ve diğer işlemlerle olan ilişkilerine kolayca ulaşılabilmesi amacıyla tasarlanmıştır. Uygulama sayesinde hem işlemler ilgili uzmanlara atanabilmekte, risk derecesine ve sonuçlarına yönelik takipler gerçekleştirilebilmekte hem de atanmış işlemlerin bekleme süresi, her bir senaryo için sonuç oranları gibi performans kriterleri de raporlanabilmekte ve takip edilebilmektedir.

Bunun yanı sıra uygulama içerisinde yer alan yetkilendirme yapısı ile kullanıcıların bulguların tamamını, süreçlerle bağlantılı olarak bir kısmını ya da sadece kendilerine atanan bulguları görmeleri sağlanabilmektedir.

KPMG tarafından geliştirilen uygulamalara verilebilecek bir örnek de Sürekli Denetim ve Sürekli Gözetim uygulamalarıdır. Bu konuda detaylı bilgi alabilir miyiz?

Sürekli Denetim ve Sürekli Gözetim uygulamaları şirketlerin iç denetim faaliyetlerini çok daha etkin bir şekilde gerçekleştirebilmeleri için tasarlanmıştır.

Bu uygulama, temel olarak krediler, nakit çıkışı süreçleri, kredi kartları ve internet bankacılığı başta olmak üzere finans sektörü açısından en riskli olan alanlarda ana bankacılık ya da operasyonel sistemlerden gerekli verileri otomatik olarak alarak KPMG'nin uluslararası tecrübesi ile hazırlanmış olan veri analizi senaryoları vasıtasıyla yine otomatik olarak incelemekte ve iş zekası uygulamaları üzerinden raporlayarak son derece etkin bir şekilde neredeyse gerçek zamanlı derinlemesine inceleme yapılabilmesine olanak sağlamaktadır.

Aynı zamanda kritik bulgular ve sonuçlar e-posta, akıllı telefon ve tablet bilgisayar gibi

birçok iletişim aracı üzerinden ilgili yönetici ve uzmanlara anında dağıtılabilir.

Veri analizi alanında ne tür hizmetler sağlıyorsunuz?

Finans sektörüne sağladığımız en önemli desteklerden bir tanesi de veri analizi hizmetlerimizdir. KPMG, özellikle hem bağımsız denetim çalışmaları hem de finans kuruluşlarının kendi iç denetim ve iç kontrol faaliyetleri için büyük miktarlarda farklı veri setleri üzerinde karmaşık veri analizi çalışmaları gerçekleştirmektedir.

Bu çalışmaların amacı iç denetim ve iç kontrol faaliyetlerinde örnek seçilen işlemler üzerinden gerçekleştirilen denetim faaliyetlerinin verilerin tamamı incelenerek gerçekleştirilmesi, incelenen konunun tüm veri göz önüne alındığında finansal etkisinin ne olduğunun kesin ya da çok yaklaşık olarak tespit edilebilmesi ve çalıştığı düşünülen belirli bir dönem içerisinde istisna durumların oluşup oluşmadığının tespit edilebilmesidir.

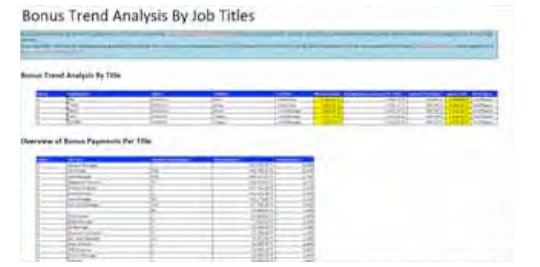

Örnek vermek gerekirse krediler sürecinde "IRR" ya da "XIRR" oranlarının ve bu oranlar üzerinden karşılık hesaplamalarının gerçekleştirilmesi veya farklı operasyonel sistemler arasında müşteri ve işlem teklifinin sağlanması çalışmaları verilebilir.

Bunun yanı sıra yurtiçi ya da yurtdışındaki yasal zorunluluklar neticesinde gerçekleştirilen incelemelere destek olunması amacıyla da veri analizi çalışmaları ve raporlamaları yapılabilmektedir. Özellikle kara para aklama, terör finansmanı veya rüşvetin (Foreign Corrupt Practices Act "FCPA") engellenmesine yönelik kontrollerin ve geriye dönük verilerin incelenmesi alanında KPMG Türkiye'nin çok önemli uluslararası tecrübesi bulunmaktadır.

Veri kurtarma hizmetleriniz neleri içeriyor?

Veri kurtarma hizmetleri temel olarak, finansal kuruluşların iç denetim faaliyetleri kapsamında gerçekleştirildikleri iç soruşturmalarda kanıt olarak kullanılacak veri kaynaklarının belirlenmesi, her türlü elektronik veri kaynağından kanıt olarak kullanılacak verilerin adli bilişim kurallarına uygun şekilde çıkarılması, çıkarılan veriler içerisinden

soruşturma ile ilgili olabilecek verilerin tespit edilmesi ve ileri seviye incelemeler için ilgili verilerin inceleme yapılabilecek formatta soruşturma ekiplerine iletilmesi ve raporlanması konularını içermektedir.

Burada en önemli konu, verilerin kanıt olarak kullanılacak şekilde ilgili veri kaynaklarından çıkarılması işlemi ve çıkarılan verilerin anlam kazanabilmesi açısından bezer soruşturmalarda yüksek seviyede tecrübesi olan bir adli bilişim ekibi tarafından incelenmesi bölümüdür.

Bu hizmet yalnızca iç denetim bölümü tarafından gerçekleştirilen soruşturmalar için kullanılmamakta, aynı zamanda finansal kuruluşların alternatif dağıtım kanalları ve suistimal inceleme ve önleme bölümlerinin vaka bazlı çeşitli özel talepleri için de kullanılabilir.

Uygulama geliştirme hizmetleri başta olmak üzere burada bahsi geçen tüm KPMG hizmetleri son derece esnek bir yapıda tasarlanmış olup müşterilerimiz özelindeki ihtiyaçlar göz önüne alınarak hedeflere en uygun hale getirilebilmekte ve müşterilerimize özel teknoloji çözümleri olarak sunulmaktadır.

Gökürk Tamay
Danışmanlık, Müdür
T : +90 216 681 90 00
M : +90 533 581 94 78
E : gtamay@kpmg.com

KPMG Yayınları

Yayınlar için KPMG Türkiye Markets bölümü ile tr-fmmarkets@kpmg.com adresinden iletişime geçebilirsiniz.

COBIT Tabanlı BT Değerlendirme Hizmetleri

Kurumsallaşma yolunda iş süreçlerinin etkinliği ve verimliliğini arttırmaya çalışan kurumlar bu yolda karşılaştıkları BT süreçlerinin iş süreçlerine etkileri ve artan mevzuata uyum gereklilikleri gibi risklere COBIT Çerçevesi ile cevap vermeye yeltenmektedir.

KPMG, Türkiye'de uzun yıllardır gerçekleştirdiği COBIT ile ilgili ve danışmanlık hizmetleri tecrübesiyle yüksek rekabet yaşanan sektörlerde de BT süreçlerini COBIT Çerçevesi Kapsamında Değerlendirmeye ve Geliştirme süreçlerini gerçekleştirerek başarılarınızda yardımcı olacak en doğru seçenektir.

Yönetişim, Risk ve Uyum: Yüksek Performans ve Düşük Maliyet için Ortak Dil

Gelişen ve karmaşıklaşan süreçler ve riskler, organizasyonların mevzuat yükümlülüklerini yerine getirmeyi zorlaştırmakta ve etkin bir risk yönetimi sürecini zorunlu kılmaktadır. Etkin bir şekilde uygulanan GRC (Governance, Risk and Compliance) stratejisi; yönetim, risk yönetimi ve uyum modeli süreçlerini tek bir çatı altında toplayarak, organizasyon bünyesinde ortak bir dil oluşturmaktadır.

Sermaye Piyasası Kurulu'na Bağlı Faaliyet Gösteren Şirketlerde Mevzuata Uyum

SPK denetimlerinde en çok hangi alanlarda sorunlarla karşılaşıldığını, en çok cezaların hangi konu başlıklarına verildiğini ve Şirketinizin olası gelişim alanlarını biliyor musunuz?

Sigorta Sektöründe Riskler

Sigorta sektöründe yürütülen karmaşık operasyonlar, tabii oluşan mevzuat çerçevesinde yapılan geliştirme çalışmaları ve Avrupa Birliği müktesebatına uyum sürecine bağlı olarak sürekli değişime maruz kalınması ile artan rekabet baskısı, risklere daha yoğun ve dikkatli bir şekilde odaklanmayı gerektirmektedir.

Murat Alsan

Finans sektörümüz son yıllarda gösterdiği istikrarlı büyüme ve son dönemde yaşanan finansal krizin yansımalarına rağmen güçlü duruşu ile Türk ekonomisinin önemli yapıtaşlarından birini oluşturmaktadır.

KPMG Türkiye finans sektöründe lider pozisyonu ile bankalar,

sigorta, faktoring, finansal kiralama, yatırım ve fon yönetim şirketlerine denetim, vergi ve danışmanlık hizmeti sağlamakta, finansal hizmetler ekibinde yer alan uzman profesyonelleri ile müşterilerimize KPMG'nin sektörteki deneyim ve bilgi birikimini sunmaktadır.

Daha fazla bilgi için:

Murat Alsan
Denetim Bölümü Başkanı,
Şirket Ortağı, Finansal Hizmetler Sektör Lideri
T: +90 216 681 90 02
M: +90 533 276 21 69
E: malsan@kpmg.com